

Sygn. akt VI Ka 926/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 października 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Ludmiła Tułaczko

Protokolant: ap. apl. sędziowskiej Piotr Kamiński

w obecności oskarżyciela: st. inspektora R. B. ze Straży Miejskiej m. st. W.

po rozpoznaniu dnia 5 października 2016 r.

sprawy R. K., syna I. i K., ur. (...) w G.

obwinionego o wykroczenie z art. 96 § 3 k.w.

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie

z dnia 13 maja 2016 r., sygn. akt III W 3370/15

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt VI Ka 926/16

UZASADNIENIE

R. K. został obwiniony o to, że: w dniu 22 czerwca 2015r. w W. na ulicy (...), wbrew ustawowemu obowiązkowi, jako posiadacz pojazdu marki M. o numerze rejestracyjnym (...), nie wskazał upoważnionemu do legitymowania instytucji - Straży Miejskiej, komu powierzył przedmiotowy pojazd do kierowania lub używania w dniu 1 kwietnia 2015r. oku około godziny 0:26, kiedy to kierujący tym pojazdem nie zastosował się do znaków drogowych P-20 „koperta” i D -18 a „parking- miejsce zastrzeżone” z tabliczka T-29 informującą o miejscu przeznaczonym dla pojazdu samochodowego uprawnionej osoby niepełnosprawnej o obniżonej sprawności ruchowej w ten sposób, że znajdując się w strefie obowiązywania w/w znaku zatrzymał /zaparkował/ pojazd, na ulicy (...) przy numerze (...) w W. nie będąc do tego uprawnionym

Tj. wykroczenia z art. 96 § 3 kw.

Po rozpoznaniu sprawy sygn. III W 3370/15 Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi- Południe w Warszawie uniewinnił R. K. od popełnienia zarzuczonego mu wykroczenia a koszty postępowania w sprawie przejął na rachunek Skarbu Państwa.

Od powyższego wyroku apelację na niekorzyść obwinionego złożyła Straż Miejska m. st. W. VII Oddział (...). Na podstawie art. 109 § 2 k.p.w. w zw. z art. 438 pkt 1 k.p.k. zarzuciła zaskarżonemu wyrokowi obrazę prawa materialnego, a mianowicie art. 96 § 3 kw w zw. z art. 78 ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997r. Prawo o ruchu drogowym/ Dz.U. z 2012r. poz. 1137/. Na podstawie art. 427 § 2 k.p.k. w zw. z art. 109 § 2 k.p.w. wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja Straży Miejskiej jest zasadna a zawarty w niej wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania okazał się słuszny. Sąd I instancji w sposób prawidłowy ustalił stan faktyczny w niniejszej sprawie jednak błędnie zinterpretował treść art. 96 § 3 kw oraz art. 78 ust. 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym. Nie ulega wątpliwości, że funkcjonariusz Straży Miejskiej w dniu 1 kwietnia 2015r. przy ulicy

(...) w W. ujawnił wykroczenie z art. 92 § 1 kw popełnione przez kierującego pojazdem marki M. (...) o numerze rej. (...) polegające na niezastosowaniu się do znaków drogowych P-20 „koperta” i D 18a „parking miejsce zastrzeżone” z tabliczką T- 29 informującą o miejscu przeznaczonym dla pojazdu samochodowego uprawnionej osoby niepełnosprawnej o obniżonej sprawności ruchu. Straż Miejska wezwała właściciela pojazdu – Spółkę (...) do wskazania, komu powierzyła pojazd do kierowania lub używania w dacie ujawnienia nieprawidłowego parkowania. Spółka wywiązała się z zobowiązania wskazując na R. K.. W dniu 22 czerwca 2015r. tym razem R. K., został wezwany do wskazania, komu powierzył pojazd do użytkowania w dacie ujawnienia nieprawidłowego parkowania. Obwiniony wyjaśnił, że nie jest w stanie przypomnieć sobie czy w dacie ujawnienia wykroczenia udostępnił pojazd osobom trzecim. Tym samym nie odpowiedział na wezwanie Straży Miejskiej. Obwiniony przesłuchany na rozprawie w dniu 13 maja 2016r. wyjaśnił, że pojazd marki M. został mu przekazany do użytkowania przez firmę ale nie jest jedyną osobą użytkującą ten samochód. Korzystają z niego inni pracownicy, wymiennie z pojazdami dostawczymi. W zależności od wykonywanych zleceń zdarza się, że samochód nie jest odstawiany na koniec dnia do firmy. Najczęściej jeżdżą nim w kilka osób i któraś z nich musi ten pojazd zabrać /35v/. Sąd I instancji uniewinnił R. K. od popełnienia wykroczenia z art. 96 § 3 kw. polegającego na niewskazaniu, komu powierzył pojazd do kierowania lub użytkowania w dacie ujawnienia faktu nieprawidłowego parkowania gdyż obwiniony nie należał do grona osób, na których w myśl art. 78 ust. 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym ciążył taki obowiązek. Z obowiązku wywiązał się właściciel samochodu, czyli Spółka (...) wskazując, że w dacie ujawnienia nieprawidłowego parkowania pojazdu powierzyła go obwinionemu. W tej sytuacji Straż Miejska powinna wnieść o ukaranie R. K. za wykroczenie polegające na nieprawidłowym parkowaniu pojazdu na podstawie art. 92 § 1 kw. Z taką interpretacją prawną nie można się zgodzić. W całości Sąd odwoławczy podzielił zarzuty apelacji Straży Miejskiej. Zgodnie z art. 78 ust. 4 Prawa o ruchu drogowym. Właściciel lub posiadacz pojazdu jest obowiązany wskazać na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, chyba że pojazd został użyty wbrew jego woli i wiedzy przez nieznaną osobę, czemu nie mógł zapobiec. Z prawidłowych ustaleń faktycznych wynika, że R. K. nie był właścicielem pojazdu, lecz jego posiadaczem. Posiadaczem pojazdu - zgodnie z art. 336 k.c. - jest zarówno ten, kto nim faktycznie włada jak właściciel (posiadacz samoistny), jak i ten, kto nim faktycznie włada jak użytkownik, zastawnik, najemca, dzierżawca lub mający inne prawo, z którym łączy się określone władztwo nad cudzą rzeczą (posiadacz zależny). Firma (...) powierzyła samochodów marki M. nr rej. (...) R. K. do użytkowania w związku z wykonywanymi przez niego obowiązkami. Był więc posiadaczem pojazdu. Tym samym obciążał go obowiązek wskazania na wezwanie uprawnionego organu, czyli Straży Miejskiej komu powierzył pojazd do kierowania w dacie ujawnienia nieprawidłowego parkowania. Wobec powyższego zaskarżony wyrok należało uchylić i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Warszawy Pragi- Południe w Warszawie. Podczas ponownego rozpoznania sprawy należy ponownie rozważyć treść art. 78 ust. 4 Prawa o ruchu drogowym i art. 96 § 3 kw.

Mając powyższe na uwadze Sąd odwoławczy orzekł jak w wyroku.